

Слово о Косову и Метохији посвећено блажено уснулим Митрополиту Амфилохију и Епископу Атанасију

Амфилохије и Атанасије свједоци, проповиједници и састрадалници распећа нашег народа од Косова до Јадовна и Јасеновца и вјерни чувари Косовског завјета

Протопрезвитер-ставрофор
Слободан Бобан Јокић

Косово и Метохија наше име и презиме и колијевка и мјесто нашег рођења. Косово и Метохија камен темељац нашег бића и јединствености трајања и постојања, наша прошлост и наша будућност. Косово и Метохија као и вишњи и нови Јерусалим нама силaze са неба украшени као неvjеста женику својему, који имају славу Божију, а свјетлост њихова слична је „драгом камењу, као камену јаспису који зрачи као кристал“. Косово и Метохија је наш очињи вид са којим видимо оно што други не виде, а то је да је: *земаљско за малена царство, а небеско од сада и до вијека*.

Кроз Косово и на Косову преиспитујемо вјеру у огњу човјештва, у огњу људске немоћи и патње, у огњу гријеха и злочина, у огњу покајања и праштања, у огњу молитве косовским светињама и у огњу Божанске љубави и истине. Оно нас подсјећа на библијску истину да ће се свакоме судити оном мјером којом свако од нас суди. На Косову се небеска правда мора мученички одстрађавати. На Косову је највећа жеђ за слободом. То је косовски аманет и тестамент. Историја Косова се не пише мастилом него крвљу, жртвом и сузама. Темељи наших старих задужбина којима се дичимо и којима се диви сав културни свијет (од којих су многе рушене, паљене и скрнављене) почивају на крви мученика.

Не можемо причати или писати о Косову и Метохији, а не поменути оне који су нас учили да волимо цијели свијет, цијелу васе-

Блаженочивши Митрополит Амфилохије и прота Слободан Јокић

љену и универзум, али да не заборавимо и волимо своје, а нарочито да волимо Косово и Метохију. Оне који су нас учили да је Косово и Метохија најскупља српска ријеч и да је наше надање закопано на Косову, у једну гробницу. Научили нас како да зеница ока нашег буде гнијздо љепоте његове. Амфилохије и Атанасије свједоци, проповиједници и састрадалници распећа нашег народа

од Косова до Јадовна и Јасеновца и вјерни чувари Косовског завјета. Свјedoци распећа и крстоносног пута које гледамо као на оној фресци Распећа у цркви Одигитрије у Патријаршији Пећкој. Свјedoци да су распећа и страдања нашег народа, и прошла и садашња, пут који води у тајну Васкрсења у којем је победа сила добра и светости над силама зла и таме. Свјedoци и биљежници *Поменика и љеѡииса нової косовскої расїећа и сїтрадања*. Сјетити се њихових ријечи да је Косово наша зеница, да је Косово срце нашег срца, да је Косово свети град Јерусалим и да се ми њега, као своје душе и судбине своје, не можемо одрећи, ни у овом земаљском живо-

Блаженопочивши Епископ Атанасије Јевтић и прота Слободан Јокић

сваког страдалника. У њима двојици видимо оне црнорисце о којима говори пјесник: монаси су први наслутили, и на Косову шта смо изгубили... Најдужи су у ропству, стисци, црнорисци отпор дали и тај је отпор трајао, траје и трајаће док гавран граји.

Мало је ријечи и начина да се исказе и дочара гостопримство и отвореност Архангела, радост и пјесма призренских богослова, величина и чистота Светог Ђорђа, узвишене, неземаљске, Божанске, стварне и непролазне љепоте и красоте Љевишке, исцјељења и чуда Зочишта и Светих Врача, дочек и срећу срећања и братског загрљаја Дечана(ца) и светог краља, старост и одважност Патријаршије...

Зато никада нећемо и не смијемо заборавити Косово и Метохију, јер Косово ће заборавити и издати само кукавица. На крају шта

Ови наши оци, научени
од својих отаца, учили су
нас и јасно нам ставили
до знања да је кнез
Лазар мученик на Косову
изабрао и за себе и за
народ исто што је, давно
прије њега, Свети Сава
изабрао у Хиландару за
себе и за народ

ту, нити у оном Божијем непролазном. Ови наши оци, научени од својих отаца, учили су нас и јасно нам ставили до знања да је кнез Лазар мученик на Косову изабрао и за себе и за народ исто што је, давно прије њега, Свети Сава изабрао у Хиландару за себе и за народ. Шта су изабрали? Христа Бога и његово Свето Јеванђеље, Христа који је састрадалник

год на Косову и Метохији погледамо и дотакнемо увијек и једино можемо поновити пјесникове бесмртне стихове: *Зеница ока моја и њијездо је љеѡиѡе ѡвоје.* ○

Аутор је архијерејски намесник никшићки и ѡарох ѡри Саборном храму Светѡї Васиљија Осиѡрошкої у Никшићу